

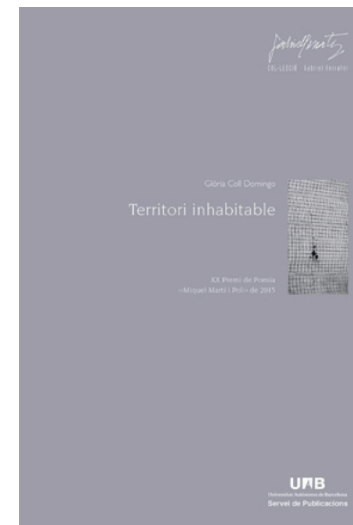


BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Carrer de l'Escorxador, 1
43202 Reus
Tel. 977010 025
info.biblioteques@reus.cat
biblioteques.reus.cat

Club de lectura de poesia

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS



Territori inhabitable de Glòria Coll

Dilluns dia 14 de gener
a 2/4 de 7 de la tarda

Glòria Coll Domingo, nascuda a Riudoms (Baix Camp,1988), viu entre la música i les lletres. És poeta i violoncel·lista.

Ha viscut a Riudoms, estudiat a Tarragona, també viscut i cursat estudi a Barcelona, Utrecht i Amsterdam.

El seu itinerari vital passa, acadèmicament parlant, per la filologia i la música, motiu aquest darrer pel qual haurà de desplaçar-se a l'estranger per a cursar estudis musicals com a violoncel·lista. Rere la seva innegable joventut trobem un esperit que indaga, es pregunta i experimenta amb una profunditat que fuig de convencionalismes. Inicia el seu recorregut literari amb un accèssit al XXXI Premi Gabriel Ferrater de Poesia de Reus, l'any 2009 amb el treball *L'amant desterrada* i el primer del 13è concurs de Poesia Curta de la Universitat Politècnica de Catalunya, (2010). Amb *Oda als objectes* (ed. Galerada, 2013) guanyà el 49è. Premi de Poesia Amadeu Oller per a poetes Inèdits. El 2015 es publica el seu segon poemari *Territori inhabitable* (Edicions de la UAB, 2015) amb el que guanyà, merescudament, el XX Premi Miquel Martí i Pol de la Universitat Autònoma de Barcelona, en ell ens guia portant-nos de la mà a un territori inhabitable, títol d'aquest recull que consta de quatre parts i cinquanta poemes que conformen un crescendo pel que fa a cadascuna de les parts, i ho fa amb una mestria que sobta; les dues primeres parts hi ha un deix de reminiscència quotidiana, blasmada en l'anterior treball, llegint-la, per posar un exemple el poema: El camí (pg.87 tercera part) o aquest, Carretera en obres (pag. 51 segona part), un no sap si l'acompanyem en aquest viatge on l'ha portat la passió per la música -ben reflectit en els seus versos- o que l'autora ens va conduint a la seva revolta interior, viatge indefugible del qual no es pot deslligar. Ens diu a Extirpació pg. 55:

< Si t'extirpen un ronyó
l'altra haurà de compensar
la pèrdua.
A mi m'han extirpat el país.
quina remota part de mi
no es debat a diari
per a suplir el decalatge? >

un circuit a cavall des d'on va néixer, Riudoms, passant per Barcelona, Utrecht i Amsterdam, i pressentim el desarrelament i la sensació de no pertànyer a cap ubicació concreta, espai del qual no retornes amb el mateix tarannà, degotall de sentiments que aboca en uns versos que no et deixen indiferent, limitant-se a circular per les circumstàncies, pel temps que passa i no torna. Autora que cerca de manera incessant una ubicació on trobar-se, com a mínim això deixa entreveure en aquest poemari, necessitat de retallar distàncies, i ja no saps si el viatge va ser l'origen dels poemes o bé si són els poemes laveritable fugida endavant. Constata una necessitat imperativa d'agafar distància per saber emmirallar-se amb el seu ric interior fins a comprovar que espai i temps perden importància com es llegeix en el poema que dona títol al poemari.

El seu darrer treball Retorn, el tercer llibre amb vint-i-vuit anys l'hi ha publicat (ed. Godall 2017).

Territori inhabitable

Quan contemplo aquest paisatge / lluent de neu, boira i núvol
espès / mar vertical d'impossible horitzó / sols trencat per
esquelets / d'arbres estàtics –troncs nus / deformats com
geperuts / o com bèsties peludes / ja extingides-, territori / inhòspit,
inhabitable / com ho és qualsevol poema, / llavors, embadalida,
sense saber-ho, / sé que ha deixat de ser, el temps.